Răspundem cititorilor

● SERGIU S. — Cîmpulung Muscel. Ne-ați semnalat faptul că în 1963 în localitatea dv. a luat ființă un centru de inițiere la ciclism, dar că în ultima vreme activitatea a fost mai redusă din lipsă de materiale.

Consiliul regional UCFS Argeș, căruia ne-am adresat, ne-a răspuns următoarele: *„Sesizarea este justă. Am luat măsuri pentru alocarea sumei de 10 000 lei asociației sportive respective, pentru secția de ciclism"*.

● HERBETH P. — Sibiu. V-a surprins tragerea la sorți din cadrul „Cupei R.P.R." la fotbal și sînteți tentat să credeți că echipele de categorie A ar fi... favorizate de „sorți". Înainte de a cita răspunsul Federației de fotbal, vă spunem că „sorții rămîn... sorți". Și acum, dăm cuvîntul federației:

„Cupa R.P.R. la fotbal este o competiție „școală", care are drept scop asigurarea unui contact cît mai larg între echipele de categorie superioară cu cele de categorie inferioară. Acesta este motivul pentru care echipele de categorie A nu joacă între ele în primele etape ale fazei finale. Echipele calificate în faza finală — cu excepția primei etape — joacă pe terenuri neutre și în acest caz, la joc egal, echipa de categorie inferioară se califică".

● GHIȘA I. — Oradea. Am primit de la dv. o scrisoare în care ne relatați că sfatul popular al raionului Șimleul Silvaniei a cheltuit o anumită sumă de bani în alte scopuri decît cele destinate, adică amenajarea terenului de fotbal din localitate.

Sfatul popular ne-a răspuns că în planul de sistematizare a orașului Șimleu terenul sportiv este prevăzut a se construi în altă parte. Pînă atunci s-au luat măsuri ca terenul sportiv existent să fie reamenajat pentru a fi corespunzător competițiilor. În acest an se va împrejmui cu gard din prefabricate și se vor face lucrări pentru îmbunătățirea pistei de atletism și a terenului de joc.

● MATEI N. — Tg.-Jiu. Ați asistat la meciul de fotbal Pandurii Tg.-Jiu — Victoria Călan, disputat în cadrul categoriei C, și ați fost surprins de cele petrecute după pauză. În ambele formații s-a schimbat cîte un jucător. Apoi, antrenorul echipei Victoria a mai efectuat o schimbare: în locul unui jucător de cîmp a fost trecut portarul, iar locul acestuia a fost luat de portarul de rezervă. Ne întrebați dacă antrenorul formației Victoria Călan a procedat regulamentar sau nu.

Antrenorul echipei Victoria Călan a procedat neregulamentar. După ce a schimbat un jucător de cîmp, efectuînd înlocuirea unui jucător de cîmp cu portarul, iar în locul acestuia trecînd portarul de rezervă, el a făcut trei schimbări în echipă, lucru nepermis de regulament.

● DRAGOREANU I. — Fieni. Și alți iubitori ai sportului ne-au sesizat neînțelegerea dintre unii membri ai consiliilor asociațiilor sportive Cimentul Fieni și Electrica Fieni.

Cercetînd cele semnalate am constatat că aveți dreptate. Asociația sportivă Cimentul Fieni luase măsuri ca în această primăvară să repare terenul de fotbal, cu toate că acest lucru nu era absolut necesar. Consiliul raional UCFS Tîrgoviște a intervenit în această problemă și în cele din urmă s-a hotărît ca cele două asociații sportive să întocmească un deviz comun, contribuind cu cele necesare la repararea terenului *după terminarea campionatului de fotbal.*

Cum muncesc grupele sportive?

– In vizită la clubul sportiv Construcția –

Ne propunem să prezentăm cititorilor noștri — în materialul de față — cîteva aspecte din activitatea celui mai tînăr club sportiv din Capitală: clubul **Construcția.** Zilele trecute s-au împlinit două luni de cînd muncitorii de pe șantierele de construcții ale Capitalei au hotărît să înființeze clubul lor sportiv. Făuritorii frumoaselor cvartaluri de locuințe, mai cu seamă cei tineri, au primit cu mare entuziasm această veste. Cei 12 600 de membri UCFS — muncitori pe șantierele de construcții ale Bucureștiului — au început să practice, în mod organizat, sportul preferat. Noul club sportiv are 18 asociații. Cu prilejul alegerii consiliilor în asociațiile de pe lîngă întreprinderile de construcții au luat ființă 144 de grupe sportive. Au fost alese birourile grupelor, ajutoare de nădejde ale consiliilor asociațiilor de pe șantier.

Cum își desfășoară activitatea activiștii obștești aleși în aceste grupe? Sînt oare ei adevărați organizatori ai activității sportive pe șantiere, sau munca lor se rezumă doar la rezolvarea unor probleme administrative?

O dată cu alegerea birourilor grupelor s-a simțit, practic, un impuls în activitatea sportivă de pe șantierele bucureștene. Cu sprijinul efectiv al tovarășilor aleși în grupele sportive de la I.C.M. 1, I.C.M. 2, I.C.M. 3 și Proiect-București, s-a continuat, în mod susținut, înscrierea muncitorilor în UCFS. Numai în luna mai — de pildă — au primit carnete de membru UCFS încă 2 200 de constructori. Coborînd de pe schele, în timpul pauzelor, muncitorii de pe șantiere simt nevoia să se destindă. Responsabilii grupelor sportive, Petre Rizea (grupa a II-a), Ion Oprea (I), Marin Stan (III), Constantin Badea (Centrală) au înțeles imediat dorința constructorilor. Dar, trebuiau amenajate terenuri. Intre cele șase grupe sportive din cadrul I.C.M. 4 a început o adevărată întrecere în privința amenajării terenurilor de sport simple. Intre blocurile aflate în construcție au apărut două terenuri de volei și unul de fotbal (în cartierul Berceni). Totodată, cu o parte din cotizația sportivă au fost procurate pentru constructori echipamente complete pentru echipele de fotbal și volei.

Organizarea unei temeinice activități constituie o preocupare majoră pentru grupele sportive. Constructorii bucureșteni — ca de altfel majoritatea tinerilor din țara noastră — sînt angrenați în aceste zile în întrecerile Spartachiadei de vară. S-au organizat, la începutul etapei I, întreceri inter-grupe, iar acum sînt în plină desfășurare întrecerile inter-șantiere. Concursurile dintre sportivii șantierelor nr. 3 și 4 (din bd. Muncii), cele dintre reprezentanții întreprinderilor I.C.M. 1 (str. Drumul Murgului) și I.C.M. 3 (șantierul Ciurel), se bucură de mare popularitate. Lupta sportivă pentru cucerirea titlurilor de campioni ai asociației este urmărită cu interes deosebit de marea majoritate a constructorilor bucureșteni.

Deși se află la început de drum, grupele sportive de pe lîngă asociațiile din construcții au obținut — după cum se vede — unele succese de seamă. Nu întîmplător portretele tovarășilor pe care-i aminteam mai sus, ca și ale altora, pot fi văzute la loc de cinste pe panourile de onoare ale constructorilor bucureșteni.

ATITUDINI

NU MAI JOC, DACĂ NU JOACĂ ȘI... MAMA!

Mă aflam pe arena de popice a Fabricii de zahăr din Tg.-Mureș. Meciul începuse de mult. Pe pistă intra schimbul trei. Jucătoarele din Tg.-Mureș își mai disputaseră întîietatea cu cele din Brașov. Dar niciodată nu se întîlniseră într-o fază superioară de campionat. Miza partidei era importantă, scorul strîns. Cîștigătoarea jocului făcea un pas mare spre finala pe țară. De aceea, maestra sportului Margareta Szemani, *instructoarea voluntară a formației Voința din Tg.-Mureș, deținătoarea titlului de campioană pe anul 1964, părea tulburată.*

— Dacă azi cîștigăm, *zise ea la un moment dat,* mai avem un singur obstacol spre finală: U.T.A.

— *Aveți vreo îndoială? Doar conduceți!*

— Totuși, am o „piatră pe inimă". Am introdus în echipă cîteva elemente tinere. Mă întreb cum va fi debutul lor într-un meci atît de „tare"?

Interlocutoarea mi-a mai spus că spre sfîrșitul etapei regionale a campionatului au fost promovate în echipă cîteva jucătoare talentate, în care are multă încredere. Tot atunci a avut loc o ședință a secției de popice, în cadrul căreia li s-a mulțumit jucătoarelor Aurelia Albert *și* Ecaterina Damo I *pentru îndelungata lor activitate. Celor două vechi sportive li s-au înmînat flori și daruri. Ecaterina Damo I însă nu le-a primit cu bucurie, fiindcă era supărată pentru că nu mai făcea parte din echipă.*

— *Dar fata ei, cea mai tînără campioană a țării (cum am denumit-o în reportajul în care am prezentat-o cititorilor după frumoasa victorie de anul trecut) va juca astăzi?*

— Desigur. E doar un element de bază al echipei. Mă mir că n-a venit încă. Dar stă la doi pași de arenă. Intră acum, în schimbul patru. Cred că trebuie să sosească din clipă în clipă.

Mă bucura faptul că am s-o revăd pe micuța jucătoare, Ecaterina Damo II *care, la Cîmpina, cînd a devenit campioană a țării, a entuziasmat spectatorii prin siguranța cu care lansa bila. Eram convins că o voi aplauda din nou. Instructoarea devenise însă îngrijorată. Se uita din ce în ce mai des spre intrare. Iată că, la un moment dat, apare* Ecaterina Damo I, *mama Ecaterinei.*

— Fata s-a îmbolnăvit — *explică ea instructoarei care o întîmpinase.* Nu poate veni. Dacă vrei, joc eu. Mă cheamă tot Ecaterina, așa că foaia de arbitraj...

— Nu se poate. Adversarele noastre te cunosc și te vor contesta. Maria — *se adresă Margareta Szemani unei rezerve* — fă-ți încălzirea...

In locul Ecaterinei a jucat o fată de vreo 15—16 ani. Și n-a jucat rău. Echipa Voința Tg. Mureș a învins formația Hidromecanica Brașov cu 2336—2232 popice doborîte. Pe Ecaterina n-am reîntîlnit-o nici a doua zi, nici a treia zi. Am aflat mai tîrziu însă că boala ei e cu... cîntec: „Ori joacă și mama în echipă, ori nu joc nici eu!" a spus ea unor colege cînd acestea au întîlnit-o pe stradă și au invitat-o la antrenament. Dar Ecaterina n-a mai dat pe la arenă, a dispărut pentru echipă și Voința a pierdut meciul cu U.T.A., ratînd calificarea în finala pe țară.

Nu știm ce măsuri va lua consiliul asociației Voința Tg.-Mureș față de atitudinea Ecaterinei Damo II, *componentă a lotului republican, însă trebuie să recunosc că m-am grăbit cu laudele la adresa tinerei campioane. Poate Ecaterina are altă părere, vrea să amintească de jocurile în care lupta din răsputeri pentru echipă, să dovedească contrariul. Așteptăm...*

TR. IOANIȚESCU

Pregătiri pentru vacanța școlară

(Urmare din pag. 1)

ziua de 15 iunie, cele de la Homorod, Chirui, Răstolnița și Lunca Bradului, celelalte două, de la M. Ciuc și Bilbor, către sfîrșitul lunii. Și în cazul nostru, ponderea o vor avea excursiile, drumețiile. Avem în evidență zeci de cereri spre aprobare. La această acțiune, cred că vom depăși cifra de 100 000 de participanți".

EXCURSII PE GRUPE DE CLASE

Este acțiunea care va sta, în principal, în atenția consiliului asociației sportive a Școlii medii nr. 7 „I. L. Caragiale" din Capitală. Amănuntele ne-au fost oferite de către prof. Camil Mortun, din colectivul catedrei de educație fizică: „Acest gen de excursii a intrat, aș putea spune, în tradiția școlii noastre. Ele se organizează de mai mulți ani, cu rezultate foarte bune. Scopul: odihnă, dar și cunoașterea locurilor istorice, a marilor realizări înfăptuite în anii puterii populare, a frumuseților patriei. Prima excursie de acest fel: la Cartea de Argeș, cu opriri pe traseu, la Schitu Golești, Pitești etc. A doua, de 5 zile, are un traseu mai complex: București — Galați — Bacău — Bicaz — Lacul roșu — Tușnad — Brașov — Sinaia — Doftana — București. De un interes firesc se bucură excursia proiectată la Mediaș, cu prilejul finalelor campionatelor republicane școlare de baschet. Interesul se explică prin aceea că echipa școlii noastre figurează printre finaliste...

Desigur, elevii școlii vor participa și la alte drumeții în jurul Capitalei, la Băneasa și Pustnicul, la Buda și Mogoșoaia, vor face deplasări la mare (4—6 zile), vor fi prezenți la taberele organizate pe plan raional. În vederile conducerii școlii stă cuprinderea marii majorități a elevilor în acțiunile de vacanță, în care — așa cum prevede și planul întocmit de catedra noastră în colaborare cu comitetul U.T.M. — concursurile și competițiile de atletism, volei, baschet, fotbal etc. sperăm să se bucure de mult succes".

„PENTRU MULȚI DINTRE ELEVII NOȘTRI VACANȚA A ȘI ÎNCEPUT..."

Aceasta este prima... replică, la întrebarea „Ce vor face elevii în vacanță?", a prof. F. Dali, directorul Școlii de 8 ani nr. 111 din raionul Nicolae Bălcescu. Și interlocutorul nostru a continuat: „La terminarea anului școlar, elevilor din clasele I—IV le-a fost rezervată o frumoasă surpriză: o excursie de o zi, cu autobuzele, la pădurea Băneasa. Acțiuni de acest fel vor mai avea loc în tot cursul lunii iunie, a vacanței. Cea mai apropiată, în prima decadă a lunii, la Hidrocentrala „Gheorghe Gheorghiu-Dej" de pe Argeș. În calendarul vacanței mai figurează, printre altele, excursii pe Valea Prahovei cu popasuri la o serie de cabane din Bucegi, o altă mai inedită, din Valea Prahovei în Valea Ialomicioarei sau a Dîmboviței (traseul nu a fost încă fixat) ș.a. Vreau să subliniez faptul că o parte din fonduri vor fi acoperite din suma realizată prin spectacolul cultural-sportiv inițiat de asociația sportivă a școlii în colaborare cu cercul de istorie și geografie".

Lecție de... jocuri sportive la Palatul pionierilor din Capitală. O imagine pe care o vom întîlni foarte des în apropiata vacanță școlară...

„VACANȚA? O AȘTEPT ȘI DE DATA ACEASTA CU NERĂBDARE!"

Acest gînd ni l-a împărtășit elevul Ștefan Niculescu, din anul II Matriței al Grupului școlar profesional al Uzinelor „23 August" din Capitală. Ștefan Niculescu are toate motivele să se gîndească la bucuriile vacanței: în tot cursul anului a colecționat numai note de 9 și 10, la orele de teorie, la probele practice, de atelier și laborator. Iar în sport? Ștefan Niculescu se numără printre gimnaștii de frunte: el face parte din echipa școlii, campioană republicană. Așa că... Să-i dăm cuvîntul: „La drept vorbind, încă nu știu încotro să-mi îndrept privirile. Școala a fixat trei trasee: la Novaci, Năvodari și Brașov. Probabil că mă voi fixa pentru Brașov, ca unul căruia îi place muntele. Pînă atunci însă mă tentează să-i însoțesc pe voleibaliști, finaliști ai campionatului republican școlar, la ultimul act al competiției, de la Piatra Neamț. Echipa școlii, campioană la volei, acum doi ani, este pregătită să redediteze performanța. Încurajările noastre îi vor prinde bine..."

★

Așadar, pregătirile pentru vacanță continuă. La fel ca și proiectele. Bucuriile vacanței sînt rezervate în primul rînd celor care au învățat bine, care s-au evidențiat prin disciplină. Să sperăm că în această categorie sînt cuprinși cei mai mulți dintre elevii noștri...

Pe teme educative

Cum NU trebuie să jucăm rugbi!

Competiție cu aport tot mai substanțial la creșterea calitativă a rugbiului nostru, la depistarea și pregătirea unor jucători talentați, cu perspective, campionatul republican de calificare ne-a prilejuit și unele concluzii cu totul nedorite. Este vorba de unele atitudini nesportive, de tendințe de joc dur, chiar brutal, înregistrate în diferite centre.

În această direcție, ne-am propus să discutăm, mai pe larg, despre meciul A. S. Pitești — Precizia Săcele, disputat nu de mult în campionatul de calificare. Să reamintim, înainte de orice alte considerațiuni pe marginea acestei partide, că ziarul nostru a consemnat cu bucurie progresele realizate în ultimii ani de rugbiștii piteșteni. În acest campionat, ei au cucerit, de altfel, o frumoasă victorie în fața formației Metalul Buzău, au terminat la egalitate cu USAS Năvodari și Cimentul Medgidia — echipe destul de puternice. Dar piteștenii au vrut să cîștige — mai ales că jucau „acasă" — și meciul cu Precizia Săcele. Nu cu un efort colectiv, cu un joc complet, cu o tactică bine gîndită ci cu... avantajul terenului. Și atunci, tot timpul partidei, rugbiștii din Pitești au vociferat, au practicat un joc dur, căutînd mai mult... adversarii decît balonul. N-a fost destul! „Supărat" de o decizie a arbitrului Alexandru Cristache, jucătorul Adrian Takaci a ținut să-și arate „voinicia" îmbrîncindu-l și lovindu-l pe conducătorul jocului. În loc să condamne o asemenea ieșire, ceilalți jucători piteșteni s-au mulțumit cu rolul de spectatori. Nu toți. Doi dintre ei, Anatolie Braga și Traian Bănuță s-au oferit chiar să-l... ajute pe Adrian Takaci.

Acestea sînt faptele. Să vedem ce au cîștigat și ce au pierdut jucătorii piteșteni. De cîștigat, nimic. Poate doar cele două etape de suspendare a echipei și suspendarea aspră, dar pe deplin meritată, a jucătorilor Adrian Takaci (3 ani), Anatolie Braga și Traian Bănuță (cîte 8 luni). De pierdut, au pierdut însă mult. Nu este vorba numai de acel 0—3 cu care s-a încheiat meciul. În primul rînd, jucătorii piteșteni au pierdut simpatia multora dintre suporteri. Și aceasta se recîștigă greu.

Poate că ar fi trebuit să ne oprim aici. N-o vom face pentru că ni se pare util să subliniem și posibilitatea ca astfel de abateri să fie preîntîmpinate. Cum? Credem că așa cum a procedat, de exemplu, antrenorul echipei S. N. Oltenița, Grigore Aman, care ne-a vizitat acum cîteva zile la redacție. Ce ne cerea antrenorul rugbiștilor din Oltenița?

— Vă rugăm să publicați în ziar numele jucătorilor Vasile Ghiță și Ismail Nazarbageac...

— ! ?

— Da. Primul a avut comportare nesportivă, a vociferat pe teren, n-a luat în seamă nici un moment indicațiile căpitanului de echipă (A. Dihore). Celălalt a greșit și mai mult. Înainte de meci a băut un pahar-două de vin — spunea că așa o să fie mai „viguros" — și apoi, în timpul meciului cu echipa Clubului sportiv școlar, și-a lovit adversarul. Așa nu se poate juca rugbi. Nu folosește nimănui. Comitetul de partid al S.N. Oltenița și Direcția șantierului au analizat pe larg comportarea echipei noastre în acest meci și au cerut tuturor jucătorilor o sportivitate exemplară. Vasile Ghiță a fost suspendat pe 3 etape, Nazarbageac pe 5.

Poate că așa ar fi trebuit să se procedeze și la Pitești, chiar de-atunci cînd s-au manifestat primele tendințe spre un joc dur, primele cazuri de nerespectare a adversarului, de abateri de la conduita sportivă.

(d. g.)